წელიწადი პირველი.

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეკრთით!

ყოველდღიური გაზეთი

კომუნისტი

თბილისი.

ქართული ბიბლიოთეკა

რედაქციის მისამართი:
თბილისი, კრუზენშტეინის ქუჩა, № 4. ტელეფონები: საერთო—დღისა 14—76. სტამბის—დამისა—79.

რედაქცია ღიაა ყოველ დღე დილის 10-დან 1 ს. კორესპონდენციები და მასალები მიიღება მთელი დღე.

ხუთშაბათი, 12 მაისი, 1921 წ

№ 57 საქართველოს კომუნისტურ პარტიის ცენტრალურ და თბილისის კომიტეტის და საქართვ. რევ.-კომიტეტის ორგანო. № 57

რევოლუციონური პროფკავშირების ინტერნაციონალი

კომუნისტური ინტერნაციონალის მესამე კონგრესის დათავებისათანავე მოსკოვში გაიხსნება იქლისის პირველში წითელი პროფესიონალური კავშირების პირველი საერთაშორისო კონგრესი, რომელზედაც იქნება წარმოდგენილი 14 მილიონი შეკავშირებული მუშა. იწვევს კონგრესს წარსული წლის აგვისტოში ინგლისელი, იტალიელ და რუსულ პროფესიონალური კავშირების წარმომადგენლების ინიციატივით მოსკოვში დაარსებული **დროებითი საერთაშორისო ბიურო პროფესიონალურ და საწარმოო კავშირებისა.** წინაამდეგ პროფკავშირების ამსტერდამის ფედერაციისა, რომელიც აკავშირებს რეფორმისტულ ნაწილს კავშირებისას, მომავალმა კონგრესმა უნდა ჩაუყაროს მკვიდრი საფუძველი რევოლუციონურ სინდიკალურ ინტერნაციონალს მაგასად არსებული მუშათა კლასის **პოლიტიკური** ორგანიზაციის, კომუნისტური ინტერნაციონალისა.

პროფესიონალურ კავშირებში რეფორმიზმის გავლენას (რაც ომის პირობებმა კიდევ უფრო გაართულა ბურჟუაზიულ სახელმწიფოს მიერ ამ კავშირების ფაქტიურათ თავის მიზნებისათვის გამოყენებით) ცხადია თავის ბეჭედი უნდა დაესვა იმ მეთოდებზედაც, რომელთა საშუალებით დაწყებული იყო ცდა ომის მიერ დანგრეულ პროფესიონალური ინტერნაციონალის აღდგენის. კითხვები, რომლებიც წამოიჭრა მუშათა კლასის უშუალო დამარცხების შემდეგ მისი საერთაშორისო პოლიტიკური ორგანიზაციის აღდგენის დროს, ძალა უნებურათ უნდა დასრულყო პროფესიონალური მუშაობის სფეროშიაც. შეგუება ნაციონალურ ბურჟუაზიასთან თუ შეურიგებელი ომის წარმობა მასთან? შემოფარგვლა თავის მიზნების ვიწრო კორპორატიული ინტერესებით თუ დაყენება კითხვის არსებული რეჟიმის რევოლუციონური გზით რადიკალურათ შეცვლის შესახებ? სამოქალაქო ზავი თუ სამოქალაქო ომი? დიქტატურა პროლეტარიატის და საბჭოთა სისტემა თუ „დემოკრატია“ და პარლამენტარული რეჟიმი დღეს, ომის მიერ შექმნილ საერთო ეკონომიურ პოლიტიკურ მწვავე კრიზისის და სოციალისტური რევოლუციის ხანაში? ასეთი იყო სხვათაშორის კითხვები, რომლის მიხედვით უნდა გადაწყვეტილიყო მიზნები პროფესიონალური ინტერნაციონალის, ტაქტიკა და ორგანიზაცია მისი. პოლიტიკურათ კითხვა გადიჭრა კომუნისტური ინტერნაციონალის დაარსებით, მისი არაჩვეულებრივი ზრდით—ერთი მხრით და მეორე ინტერნაციონალის დანგრევით, მისი ლეშათ ქცევით რომლის ნაფლეთები მოწყდებული არიან დღეს დაფარონ იქა-იქ სიტატვლე იმპერიალისტური მთავრობების დ განაგრძონ, მათ დამორჩილებაში იყოლიონ მუშათა ის „არისტოკრატიული“ წრეები, რომლებიც ეკონომიურათ დაკავშირებული არიან არსებულ ბურჟუაზიულ წესწყობილებასთან და ამ უკანასკნელთან ერთათ უნდა დაიღუპონ.

პროფესიონალური მოძრაობის სფეროში არსებობს საერთაშორისო ორგანიზაცია ამსტერდამის ფედერაციათ წოდებული, რომელთა ლიდერებმა ჟუმა, გომპერსმა, აპლეტონმა და სხვ. უდიდესი როლი ითამაშეს მუშათა ინტერნაციონალის დაცემაში მის იმპერიალიზმისათვის დამორჩილებაში და განაგრძობენ დღესაც „ზავის“ პირობებში საწარმოო მუშაობის წარმოებას. ფაქტიურათ ეს ფედერაცია, არა იმდენათ მისი მასიური შემადგენლობით, რამდენადაც იქ შესული კავშირების არისტოკრატიული და ბიუროკრატიული ელემენტებისა და ბურჟუაზიის მთავრობებთან დაკავშირებული ლიდერების მეოხებით, წარმოადგენს დღეს ერთ დასაყრდნობ ბაზას მებრძოლი იმპერიალიზმისას და თამაშობს ობიექტიურათ კონტრ რევოლუციონურ როლს ჩვენი დროის გაალმასებული ბრძოლის პირობებში, როდესაც ამ ბრძოლის გარეშე დგომა რეალურათ შეუძლებელია. ცხადია, ასეთ ორგანიზაციას უნდა დუპირდაპირდეს ისეთი გაერთიანება ინტერნაციონალურ მასშტაბში, რომელიც შესძლებს აწარმოოს პროლეტარიატის კლასიური პოლიტიკა. ამ მიზნით, უკვე ამსტერდამის ფედერაციის შექმნამდე რუსეთის პროფკავშირების ინიციატივით დაწყებული იყო ცდა გაეერთიანებინათ, რამდენადაც შესაძლებელი იქნებოდა, ყველა ძველი კავშირები. ეს გადაწყვეტილება პროფკავშირების სრულიად რუსეთის პირველი ყრილობისა, მიუხედავათ მრავალმხრივი ნაბიჯებისა, დათავდა უშედეგოთ, სანამ არ იქმნა შეურშავებული ხელ მძღვანელი პრინციპიალური დებულებანი ახალი რევოლიუციონური პროფკავშირების ინტერნაციონალისათვის და არ დაარსდა ზემოხსენებული დროებითი საერთაშორისო ბიურო. ეს ბიურო, დაპირისპირებული როგორც ძველი ბურჟუაზიული ქვეყნის, ისე ამსტერდამის ფედერაციის წინაღმდეგ, აერთებს დღეს პროფესიონალურათ შეურთებულ იმ ნაწილს პროლეტარიატისას, რომელიც დღის წესრიგში აყენებს არა თანამშრომლობას ნაციათა ლიგის შრომის ბიუროში, ფაქტიურათ კაპიტალიზმის გასამგრებლათ, არამედ სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლას ამ კაპიტალიზმთან და მის გამამაგრებელ ყველა პროფკავშირებთან. ივლისის კონგრესი რევოლუციონური სინდიკალური ინტერნაციონალისა ხელს შეუწყობს და მძლავრათ წინ გაქნებს სოციალისტურ რევოლიუციას და გამარჯვებამდი მიიტანს მის დროშას. ჩვენი ქვეყნის პროფესიონალური კავშირები განთავისუფლებულნი ძველი მენშევიკური ბატონებისაგან, აღორძინებულნი სხვა პრინციპებზე, ამოძრავებულნი სხვა მიწრაფებით და მიზნებით, ვინემ ეს იყო დღემდი, თავის წვლილს შეიტანენ მომავალ საერთაშორისო კონგრესის მუშაობაში და მით აღადგენენ და განამტკიცებენ უკანასკნელ წლებში რევოლიუციონურ ძალებთან გაწყვეტილ კავშირს.

პრესის მავიერ

ამხ. ნარიმანოვის მიერ გამოთქმული აზრის გამო ხელოვნურ საზღვრების წაშლის შესახებ გაზ. „სოციალისტ ფედერალისტ“ მა წამოაყენა კითხვა საქართველოს დამოუკიდებლობაზე და იქვე შეიტანა ამ დამოუკიდებლობის შენარჩუნებაში, რამდენადაც, მისი აზრით, ვიღაცას განძრახვა საზღვრების წაშლის შესახებ მოყვანილი იქნებოდა სისრულეში.

ამაზე გამოვსთქვით საპასუხოთ ჩვენი შეხედულება საზღვრების შესახებ, რომელთა მოსპობაზე კითხვა, ჩვენის ცნობით, არც რუსეთის ფედერაციის პრაქტიკაში და მით უმეტეს არც ჩვენში არ დამდგარა, **რომ ამით გაუქმებულიყო** ამა თუ იმ საბჭოთა რესპუბლიკის დამოუკიდებლობა. ჩვენ ვთხოვეთ მოქ. შ ნ—ს დაესახელებინა, თუ მას ჰქონდა სხვაში რომელიმე შემთხვევაში ასეთი ცდის. და ჩვენ სრულიადაც არ გვდომებია გამოვ უიყავით კამათს საზღვრებიდან, დ რაღაც სხვა ნიადაგზე გადაგვეტანა კითხვა, როგორც ეს მას მოსჩვენებია. თუ ჩვ ენ ვლაპარაკობდით მჭიდრო ეკონომიური კავშირისათვის საჭირო ზოგ ზომების შესახებ, ეს იმიტომ, რომ სწორედ ეს ზომები მიაჩნია მოქ. შ. ნ—ს ზოგ ამხანაგებს სახიფათოთ ჩვენი დამოუკიდებლობისთვის. „გამოძიებაზე“ ლაპარაკის დაწყება ამ შემთხვევაში, რბილათ რომ ვსთქვათ, ზედმეტია.

ჩვენ ვსწერდით: „საბჭოთა ძალა უფლების ნიადაგზე ერთვნულ დამოუკიდებლობისთვის მნიშვნელობა არა აქვს, თუ სად თავდება ესა თუ ის საზღვარი, მაგ., ერთ-ერთ, ჩვენს შეხთხვევაში, ევრედ წოდებულ ზონასთან, თვით ზონის რომელიმე შუა ხაზზე, თუ ამავე ზონის გადალმა სიმაღლეებზე“. ცხადია, რომ ლაპარაკია საზღვარზე, ე. ი. ქვეყნის განპირა ხაზზე. მარა მოქ. შ. ნ—მ ჩემი წინადადება მარდათ შუაზე გასწყვიტა, მოიყვანა მისი პირველი ნახევარი და გვეკითხება: „შეიძლება თუ არა, რომ საბჭოთა ძალა-უფლების ნიადაგზე საქართველოს საზღვარი გაევლოს გორთან ან თბილისთანო. ამ „ლოღიკით“ ჩვენ მოწინააღმდეგეს შეეძლო გორის მაგიერ ქუთაისი დაესახელებია მაგალითად. მაგრამ რა საერთო აქვს ასეთ ოთუ-მას ჩვენს კამათთან?!

საკითხი საზღვრების კონკრეტიული ხაზის შესახებ გარკვეული იქნება დაინტერესებულ მხარეების მიერ და არსებული მუშურ-გლეხური რეჟიმის გამო, უმტკივნეულოდ გადაწყვეტილი. ამ ხერხ დაძოუკ დებლობას არავითარი საფრთხე არ მოელის მეზობლებისაგან. საერთო მტერი ყავს ყველა ჩვენს რესპუბლიკებს და ამ უმთავრესისკენ უნდა იყოს მიქცეული მთელი ხალხის ყურადღება. ეს უნდა შევაგნებინოთ როგორმე იმ ხალხს, რომელსაც ჩვენი დამოუკ დებლობის საეჭვო მეგობრებათ გამოყავს მეზობელი საბჭოთა რესპუბლიკები, რასაკირველია გან ჭვრეტილი და გადიდებული ნაციონალისტური სათვლელების საშვალებით.

რუსეთის კომუნისტური პარტიის მე-10 კრილება

ამხ. ბუხარინის მოხსენება პარტიულ აღმშენებლობის შესახებ.

ბუხარინი, (გაგრძელება). კლასიურ ჯგუფთა განსხვავების არ გაგებას იმის მტკიცებამდი მივყევართ, რომელიც უკვე გააკრიტიკა ამხ. ლენინმა, თითქო ყველაფერი მუშარმოელთა ხელში იმყოფება. აქვე უნდა შევნიშნო, რომ ეს ტერმინოლოგია, რომელსაც უწინ ვერასოდეს ვერ შეხვდებოდით მარქსისტულ თეორიაში, არის პრუდონულ ანარქისტული.

ვიმეორებ, მე ვეჩერდები თავისთავად საგულისხმო რამეებზე სწორედ იმიტომ, რომ თავს თავად გასაგები ბევრი რამ ვერ არის საკმაოდ შეგნებული ჩვენი პარტიული აზროვნების მთელი რიგ მიმდინარეობათა მიერ და სწორედ იმიტომ, რომ იგინი არ არი შეგნებული, მეტად საშიშნი არიან. ამხ. ლენინი აქ სრულ სიმართლეს ლაპარაკობდა, რომ თუ ჩვენ ცოტათი გადაუხვევთ წმინდა-პოლიტიკურ დარგში, შემოჰრებოდა წვრილ-ბურჟუაზიული სტიქია, გაარღვევდა ყოველგვარ დაბრკოლებათ და პროლეტარულ დიქტატურას ძირს დასცემდა. მე მგონია, თუ ჩვენ შევეცდებოდით საორგანიზაციო ფორმების შესახებ ერთგვარი ზოგადი დებულება წარმოგვედგინა, იძულებული შევქნებოდით დაახლოვებით შემდეგი დებულება მიგვეღო: 1) დემოკრატიზმის ფორმები მიდის ჩამომავალი წესით ორ გარემოებაზე დამოკიდებულებით: პირველი, ამა თუ იმ ორგანიზაციის სოციალურ კლასიურ შემადგენლობისაგან, ამასთან რაც უფრო მეტი პროლეტარული შინაარსი მოიპოვება ამ სოციალური კლასიურ შემადგენლობაში, მით უფრო მეტი დემოკრატიზმი შეგვიძლია ჩვენ შიგნით დაუშვათ, და, პირიქით, რაც უფრო ნაკლები პროლეტარული შემადგენლობა აქვს ორგანიზაციას, მით უფრო ნაკლები დემოკრატიზმი შეგვიძლია დაუშვათ; 2) ეს დემოკრატიზმი კიდევ იაზღვრება იმ აპარატების ფუნქციებისაგან დამოკიდებულებით, რომელნიც (აპარატები) მხედველობაშია მიღებული. რაც უფრო მეტია აღმზრდელობითი ფუნქციები და ფუნქციებში ლაბორატორიულ-აზროვნებითი, იდეოლოგიის მოხზადება, მისი დამუშავება, მთელი მოღვაწეობის მიმართულება და ასე, მით უფრო მეტი დემოკრატიზმია აუცილებელი, და, პირიქით, რაც უფრო ნაკლებად სრულდება ადმინისტრატიული ფუნქციები, მით უფრო ნაკლებ დემოკრატიზმს უნდა ჰქონდეს ადგილი.

ამ ორი ფაქტორით ამოიწურება ძირითადი სიბრძე, რომელიც დემოკრატიზმს ეხება. ადვილი გასაგებია, რომ იქ, სადაც პირველ რიგში სდგას ასრულება, მაგალითად, არმიაში, იქ დემოკრატიზმის ფორმები უნდა იყოს რაც შეიძლება შეზღუდული. ასევეა იქაც, სადაც პროლეტარიატი პროცენტის მხრივ მაინც და მაინც დიდ ელემენტს არ წარმოადგენს, იქ ცხადია, უნდა იყოს ნაკლები დემოკრატიზმი. პირიქით, იქ სადაც ჩვენ მოგვეპოვება პროლეტარიატის მოწინავე ორგანიზაციები, იქ დემოკრატიზმი დასაშვებია მეტად ფართო ფარგლებში. აი რატომ, როდესაც ლაპარაკია ჩვენი პროლეტარული ორგანიზაციების სხვადასხვა აპარატების შესახებ: პარტიასა, პროფკავშირებსა, მმართველობის უბრალო ორგანოებსა, ჯარისა და სხვათა შესახებ, თავისთავად გასაგებია, რომ, ვინაიდან ამ აპარატების სოციალური შემადგენლობა სხვადასხვანაირია და მათი თვით მიზნებიც განსხვავებულია,—ორგანიზაციის ფორმების მექანიკური გადატანა აბსურდს წარმოადგენს. ჩვენი პარტია არის ყველაზე უფრო მოწინავე ელემენტების ორგანიზაცია, და, გარდა ამისა, ეს არის ორგანიზაცია, რომელიც წარმოადგენს აზროვნების ლაბორატორიას, ტვინს ყველაფერ იმისას, რაც კეთდება. ამიტომ ყველაზე ფართო დემოკრატიზმი დასაშვებია ჩვენი პარტიის შიგნით, გარეშე კი გარემოებების მიხედვით. შემდეგ მიდის დემოკრატიზმის ჩამომავალი ხაზი, და დემოკრატიზმის ასეთ ხაზს ამ ორგანიზაციაში ექნება ყველაზე დიდი გამოხატულება. სადაა ლაპარაკი უმთავრესად საომარი ფუნქციების ასრულების შეს ხებ? და სადაა ლაპარაკი იმაზე, რომ არა პროლეტარულ ელემენტების ყველაზე დიდი პროცენტი გვყავს?—ლაპარაკი შეიძლება მხოლოდ ამ ორ შემთხვევაში. იქ კომუნისტები წარმოადგენენ ამ ელემენტს, რომელსაც ხელში უკავია ნედლი გლეხური მასსა და ამავე დროს ლაპარაკია არა იდეოლოგიის სხვადასხვა გეგმების გამოშუშავებაზე, არამედ საომარ დავალებათა ასრულებაზე. ამ ორი გარემოებით აიხსნება, რომ არმიაში აქვს ადგილი შინაგანი არა დემოკრატიზმის უკიდურეს გამოხატულებას მაშინ, როდესაც პარტიაში გვაქვს შინაგანი—დემოკრატიული ფორმის დღევანდელი ისტორიულ მომენტში ყველაზე უფრო წარმოსადგენი გამოხატულება. ამასადაც, ამ სჯელობებით ისაზღვრება ის დებულება, რომ ყოველად შეუძლებელია საკითხის არა ისტორიული განხილვა, ე. ი. განხილვა დამოუკიდებლად იმ ისტორიული მომენტისაგან, რომელსაც ქვეყანა განიცდის. ასევე სრულიად მიუღებელია მუშაობ ს სხვადასხვა მეთოდების და ხერხის მექანიკური გადატანა, რა შეცდომასაც უშვებენ ორივე ჯგუფი, დემოკრატიული ცენტრალიზმის და, განსაკუთრებით, მუშური ოპოზიცია. აქედან სრულიად ბუნებრივად გამომდინარეობს სხვა ყველაფერი.

მე მინდა კიდევ ორიოდე სიტყვა ვთქვა ჩვენში არსებულ სხვა და სხვა მეხედულებათა სოციალურ ბაზის შესახებ. მე ვაყენებ დებულებას, რომ მუშური ჯგუფი, რომელიც თავის თავს მუშურ ოპოზიციის უწოდებ,—ეს ნამდვილად არის არა მუშური ოპოზიცია, არამედ უწინარეს ყოვლისა, რა გინდ გასაკვირი არ იყოს ეს, გლეხური ოპოზიცია. ამას აქ ვერ უარყოფენ ამხ მილიონოვები, როგორც, მაგ., შლიაპნიკოვი, საქმე სრულებით არ მდგომარეობს მუშათა ჯგუფების, მუშურ ოპოზიციის სუბიექტიურ სურვილებში. საქმე ამაში არ არის. ჩვენ ვიცით, რომ ენგელსი ფაბრიკანტის შვილი იყო და, მიუხედავად ამისა, ენგელსი იყო მეცნიერულ სოციალიზმის ერთი დამაარსებელთაგანი. თავის თავად იგული ხვება, რომ მისი კლასიური წარმოშობა ოთ ს ოდნავაც არ საზღვრავდა „კომუნისტური მანიფესტი“ს ობიექტიური ისტორიულ შინაარს. ის გარემოება, რომ ჩვენი პარტიის ბევრი წევრი, როგორც შლიაპნიკოვი, არიან ჩამომავლობითი საბატიო პროლეტარები, აგრეთვე ამხ. შლიაპნიკოვის სუბიექტური ზრახვები, ოდნავაც არ სწყვეტენ საკითხს ობიექტიურათ იმ ჯგუფზე, რომელიც მუშური ოპოზიციად იწოდება. თუ თქვენ შეხედავთ ობიექტიური როლის თვალსაზრისით, ერთბაშად დაინახავთ, თუ რანაირია მუშური ოპოზიციის ობიექტიური როლი ჩვენი პარტიის შიგნით. ამავე დროს საერთოდ და მთლიანად იქ აღგილი აქვს სხვა და სხვა შეჯგუფებათა განსხვავებული ელფერს, და ეჭვ გარეშეა, არიან მეტად ჯანსაღი ელემენტებიც.

მაგრამ საერთოდ და მთლიანად იმ შეცდომებში, რასაც ადგილი აქვს მუშური ოპოზიციის შეჯგუფებაში, ამ შეცდომებში და გადახრილობაში, რა გამოსჭვივის. მათში კი სახელდობრ შეურიგებელი განვითარებაა კლასიურ და სხვა და სხვა შეჯგუფებათა შორის, როგორც მუშათა კლასის ისე ქვეყნის შიგნით, განსხვავება მუშებსა და გლეხებს შორის, განსხვავება პროლეტარიატს სხვა და სხვა წრეებს შორის. ეს სრულიად ცხადია. როდესაც მოითხოვენ, მაგალითად, მწარმოებელთა საერთო ყრილობას, რომელსაც ხელთ ეპყრება ყველაფერი,—ეს რას ნიშნავს, ეს უეჭველ ნიშნავს განსხვავებას მუშათა კლასის მოწინავე ავანგარდსა და ამავე კლასის საგრძნობლად გაგლეხებულ მასებისათვის. თუ თქვენ მოითხოვთ ობიექტიური როლის თვალსაზრისით, ერთბაშად დაინახავთ, თუ რანაირია მუშური ოპოზიციის ობიექტიური როლი ჩვენი პარტიის შიგნით. ამავე დროს საერთოდ და მთლიანად იქ აღგილი აქვს სხვა და სხვა შეჯგუფებათა განსხვავებული ელფერს, და ეჭვ გარეშეა, არიან მეტად ჯანსაღი ელემენტებიც.

მაგრამ საერთოდ და მთლიანად იმ შეცდომებში, რასაც ადგილი აქვს მუშური ოპოზიციის შეჯგუფებაში, ამ შეცდომებში და გადახრილობაში, რა გამოსჭვივის. მათში კი სახელდობრ შეურიგებელი განვითარებაა კლასიურ და სხვა და სხვა შეჯგუფებათა შორის, როგორც მუშათა კლასის ისე ქვეყნის შიგნით, განსხვავება მუშებსა და გლეხებს შორის, განსხვავება პროლეტარიატს სხვა და სხვა წრეებს შორის. ეს სრულიად ცხადია. როდესაც მოითხოვენ, მაგალითად, მწარმოებელთა საერთო ყრილობას, რომელსაც ხელთ ეპყრება ყველაფერი,—ეს რას ნიშნავს, ეს უეჭველ ნიშნავს განსხვავებას მუშათა კლასის მოწინავე ავანგარდსა და ამავე კლასის საგრძნობლად გაგლეხებულ მასებისათვის. თუ თქვენ მოითხოვთ აბსოლიუტურ დემოკრატიზმს მუშათა კლასის გაგლეხებულ მასსებისათვისაც, რომელიც გამოდის ვაჭრობის თავისუფლების მოთხოვნით და მთელი წყება ასეთივე მოთხოვნებით,—ამით თქვენ რას აღიარებთ? ალბათ, თქვენ თვითონ აღიარებთ, ეს არის სწორედ ამ მოწოლის გამოხატულება.

რასაკვირველია, მმართველმა პარტიამ და მუშათა კლასის ავანგარდმა მოქნილი პოლიტიკა უნდა აწარმოვონ, ხანდახან საჭირო ხდება ტკან დახევა, დათმობა,—ეს, ეჭვს გარეშეა, ერთი საქმეა, როდესაც ამას შეგნებულად ჩავდივართ, როგორც მუშათა კლასის ავანგარდის პარტია, რომელსაც მშვენივრად ესმის, რასაც აკეთებს, და რომელიც, მაგალითად გადადის რა სულადი დაბეგვრისაგან საურსათო გადასახადზე, ხედავს ამაში წვრილ ბურჟუაზიულ სტიქიისადმი დათმობას, ერთგვარ გლეხურ ბრესტს, და სრულებით სხვა საქმეა, როდესაც ამაში ნახულობენ ძირითად და მეტად წმინდა შემშარიტებას, რომელიც თითქო პროლეტარულ შინაარსის მატარებელია. ეს ორი რამე სრულიად სხვა და სხვაა, რომელთა აღრევა აბსოლიუტურათ არ არის შეძლებელი, მაგრამ ამხანაგები მუშურ ოპოზიციის ჯგუფიდან სწორედ დაკან იმ თვალსაზრისზე, რომ ისინი აბსოლიუტური დემოკრატიზმის მოთხოვნით, განურჩევლად „სქელისა და ჰასაკისა“; განურჩევლად აპარატისა, ცდილობდნენ დემოკრატიზმის ამ ნ ბიჯით გაებედნიერებიათ მუშათა კლასში არსებული ყველა შეჯგუფებანი და ამით ისინი მიდ ან წვრილ ბურჟუაზიულ ტალღას ხაზის მიმართულებით,—მე ამას ხაზს უსვამ მთელ ძალღონით,—რომელიც ტალღა საზოგადოდ მომდინარეობს ჩვენს წინააღმდეგ და მუშათა კლასის განაზღვრულ შეჯგუფებათა საშუალებითაც. ამხანაგებო, ეი ეს უნდა შევიგნოთ.

ჩვენი მიზანია. მივიღოთ სათანადო ზომები მუშათა კლასში განსაზღვრული გარდატეხის მისახდენად, რომ იგი შევარჩიოთ იდეოლოგიურად, რომ გავაძლიერთ ჩვენი პარტიის გავლენა და სხ. მაგრამ, როდესაც ჩვენ გამოვდივართ ზოგად—დ მოკრატიულ ლოზუნგების შექნიკური გადატანის ლოზუნგით არა მარტო პროლეტარიატის ავანგარდის მხრით, როგორც იგი ეწყობა ჩვენს პარტიაში, არამედ მექანიკურად გადავაქვს სხვა ორგანიზაციებზე, მაშინ ჩვენ მართლაც უშვებთ შეცდომას, რომელსაც დიდი ზიანის მოტანა შეუძლია.

როგორც მე მგონია, ამაშია საქმის მთელი არსი და, თავისთავად იგულისხმება, რომ საქმის შინაარსი განაზღვრავს ყველაფერ დანარჩენს.

მაშასადამე, ამ გრძელი სიტყვის მთავარი აზრი იმაში მდგომარეობს, რომ რის დაშვება შეიძლება ჩვენი პარტიის შიგნით, რომ ამის გადატანა სხვა ორგანიზაციებზე შესაძლებელი იყოს. რასაკვირველია, ეს საქმე მოითხოვს კონკრეტ ულ განხილვას, რაა შესაძლებელი ცალ-ცალკე პროფესიონალურ კავშირებისა, საბჭოთა ორგანიზაციებისა, ადმინისტრატიულ ტენიკურ აპარატებისა და არმიისათვის. მე ვალდებული არა ვარ და არც საჭიროა აქ ყველაფერი ამის კონკრეტული ფორმები წარმოგიდგინოთ. პროფესიონალურ კავშირების შესახებ ეს საკითხი გადაჭრილი იქნება პროფ. კავშირებზე მოხსენების მიხედვით, არმიის შესახებ,—ეს მას შეეხება, ხოლო ჩემი მიზანი იმაში მდგომარეობს, რომ წარმოგიდგინოთ ზოგადი დებულება, რომელიც ეხება ჩვენს პარტიას, როგორც მთელი პროლეტარიატის ავანგარდს.

კიდევ განვიმეოროთ. ორი გადახრა და ორი თვალსაზრისი ცხადვყოთ. ერთის მხრით ისტორიულ მომენტისა, და მეორეს მხრით იმ მიზნების, რომლებსაც აყენებს პროლეტარიატის და პროლეტარიულ დიქტატურის ესა თუ ის აპარატი. ამხანაგებო, ჩვენ მოდრეკილება გვქონდა წარსული ხანა ძალიან ხ ლად გვეწყალა, რამდენადაც ჩვენში განვითარდა ფორმების მთელი წყება, რომელნიც გამოუსადეგრად ვე ჩვენებოდა, მაგრამ ეს თვალსაზრისი სრულიად არ არის ისტორ ული და მარქსისტული. როდესაც ვეხებით ჩვენს წარსულ შეცდომებს, გარდა იმ საორგანიზაციო ფორმებისა და მუშაობაში შედგენებისა, რომლებსაც ადგილი ჰქონდა წარსულ ხანაში,—ჩვენ უნდა გამოვდიოდეთ სწორედ იქიდან, თუ რა ამოცანებს ისახავდა წარსული პერიოდი. წარსული ხანა ხასიათდებოდა ომის აუცილებლობით ყველა ფრონტებზე და ისახავდა უშალო სამხედრო-საომარ მოქმედების მიზანს და ისევე, როგორც მთელი ჩვენი საბჭოთა რესპუბლიკა სახედრო ბანაკად გადაიქცა,—რაც ღ ისხული იყო მთელ რიგ პრობლემაცებშიაც, ასევე მუშათა კლასის ყველაზე მოწინავე აპარატი, ჩვენი პარტია ამ მომენტთან უნდა ყო ფილიყო შეკუბული და ამიტომ საორ-

ორგანო ცენტრალური აღმასკომისა და ქალაქ თბილისის საბჭოს დეპუტატთა მშრომელთა

ზარია ვოსტოკა

გამოდის კვირაში 6 ჯერ

„ვეფხისტყაოსნის“ ინსცენირება

ამბავია. 7 მარტი (ტელეგრ.) ხანძთელი ხელოვნების მოყვარულთა წრე „ვეფხისტყაოსნის“ ინსცენირებას ამზადებს. ინსცენირებას ეწევა ამავე წრის წევრი ნ. ჩ. ჩიქოვანი. ინსცენირებაში მონაწილეობას მიიღებენ ხანძთელი ხელოვნების მოყვარულები. ინსცენირების პრემიერა 1918 წლის 15 აპრილს გაიმართება. ინსცენირებაში მონაწილეობის მისაღებად ხანძთელი ხელოვნების მოყვარულები ინსცენირების ავტორთან ნ. ჩიქოვანთან მიმართავენ.

ბრძოლა ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ

ამბავია. 9 მარტი (ტელეგრ.). 1 იანვრიდან ამ წლის 1 მარტამდე ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლის კომიტეტის მიერ ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლის ჩატარების მიზნით ორგანიზებული იქნა 1.337 წერა-კითხვის სწავლის წრე. წრეებში ირიცხება 450 000 ადამიანი.

ბრძოლა ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ

ამბავია. 9 მარტი (ტელეგრ.). ივლისიდან 1 მარტამდე ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლის კომიტეტის მიერ ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლის ჩატარების მიზნით ორგანიზებული იქნა 1920 წ 150 ათასი ფეხით მოსახლე. ამჟამად მოსწავლეობს 1.337 წერა-კითხვის სწავლის წრე. წრეებში ირიცხება 450 000 ადამიანი.

ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლა

ამბავია. 9 მარტი (ტელეგრ.). ივლისიდან 1 მარტამდე ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლის კომიტეტის მიერ ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლის ჩატარების მიზნით ორგანიზებული იქნა 1920 წ 150 ათასი ფეხით მოსახლე. ამჟამად მოსწავლეობს 1.337 წერა-კითხვის სწავლის წრე. წრეებში ირიცხება 450 000 ადამიანი.

ანალფაბეტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლა

ამბავია. 9 მარტი (ტელეგრ.). 1 იანვრიდან ამ წლის

ბანკირების ახალი ტაქტიკა

ბანკირების ახალი ტაქტიკა

ბანკირების ახალი ტაქტიკა

ბანკირების ახალი ტაქტიკა

ბანკირების ახალი ტაქტიკა

აქვს წინანდელი მენშევიკების დრო-არსებულ კავშირებთან; ჩვენი კავშირების წმინდა დანიშნულებას შეადგენს—კაპიტალიზმიდან გ-ნთავისუფლებული შეკავშირებული მუშები შეჩერიონ კომუნისტურ შრომას, შეწვრთნ შრომის დისციპლინას.

ეი ამ მუშაობის დროს ჩვენ სხვათა შორის არ უნდა გვავიწყდებოდეს, რომ შექმნილ ძნელ პირობებში ჩვენ მოკვიდება არა მარტო შენება, არამედ სწავლაც კიდევ შენების პროცესში, და ამ სთვის უნდა ვიყოთ მზად, ამის ნაკებო.

დასასრულ მან მიუთითა ამხანაგებს ადგილობრივად კონფერენციების მოწვევის ხელსაყრელობაზე, რომელიც ხიდაგს უმზადებს მთელ საქართველოს პროფკავშირების ყრილობას. პროფკავშირების მოწყობა ყოველგან; ადგილობრივ კონფერენციების შემდეგ მზადდება საერთო, რესპუბლიკის მასშტაბით, ყრილობის მოსაწვევად.—ეი ჩვენი მოქმედების მახლობელი მიზანი.—რაც არ უნდა მოხდეს, ყრილობა მოწვეული უნდა იქმნას არა ყველანის ივლისისა. ამ ხანებში მოგვისწრებს კიდეც რუსეთში პროფკავშირების ყრილობაზე გ გზავნილი ამ ხანაგები, დაასრულა მან.

პატარა აზრთა გაცვლა-გამოცვლის შემდეგ თათბირი დაიხურა.

სევასტი

მუშათა ცხოვრება

ქალ. თბილისის ბანკის მუშა-მოსამსახურეთა შორის.

ყოფილ სახელმწიფო ბანკის შენობაში შესდგა ქალ. თბილისის ბანკის მუშა-მოსამსახურების ჯგუფის კრება, რომელნიც თანაუგრძნობენ კომუნიზმს. დამსწრეებმა მოისმინეს ამხ. სტეფანოვის მოხსენება კომუნისტების მოვალეობის და იმ სიძნელეთა შესახებ, რომელთაც მათ უხდებათ შეხვედრა იმის გამო, რომ ისინი მონაწილეობას დებულობენ ხოლმე უკველეი მძიმე მუშაობაში. მომხსენებელი შეჩერდა აგრეთვე „კომიაჩეკის“, კლასთა ბრძოლის, წითელ ლაშქრის და საერთად კომუნისტურ პარტიის მიზნების მნიშვნელობაზე. მოხსენების შემდეგ დაკითხეს ყველა იქ დამსწრეს, რათა გამოერკვიათ მათი რევოლუციონერობა და თანაგრძნობა კომუნისტურ პარტიისადმი სქართველოში გადატრიალების მოხდენამდე. საორგანიზაციო ხასიათის დადგენილებათა შემდეგ გადაწყვიტეს მომავალ კრების უწყებაში დაყვან შემდეგი საკითხი: „ამხანაგების გაცნობა პარტიულ აღმშენებლობასთან“.

პროვინციაში

პირველი მაისის დღესასწაული ქ. სიღნაღში.

ბურებამ საკეთესოთ შეუწყო ხელი, გაზაფხულის ბუნურალ სხივებიანი დღით, ბრწყინვალე დღესასწაულს მშრომელი ხალხისას, პირველ მაისს!

ქალაქი მორთული იყო დროშებით, ყველა ადგილობრივი დაწესებულებანი და მოედანი კოისკებით, წითელი ბაირაღებით და კომუნისტური პარტიის ბელადების სურათებით. დილის 8 საათ. ადგილობრივი დაწესებულებანი: კომპარტია, კომსომოლი, პროფ. კავშირების ამქრები, მოსწავლე ახალგაზრდები და ბავშვები, სამხედრო ნაწილი, მოქალაქენი თავს იყრიან თავისუფლების მოედანზე. აქ 9 საათზე იხსნება ღელეში, რომელშიაც მონწილეობას იღებს მე-18 „კავ. დივიზიის“ 400 წითელ არმიელი. ღელეს იღებენ მე-18 „კავ. დივიზიის“ უფროსი და სამხედრო კომისარი, ს. კ. პ. სიღნაღ ს სამაზრო კომიტეტის წარმომადგენელი, სამაზრო რევკომის თავმჯდომარე და სიღნაღის მაზრის სამხედრო კომისარი. ღელეს შემდეგ პირველ მაისის სადღესასწაულო კომისიის წევრი ვ. ხირსელი ხსნის მიტინგს, და შესამე კომინტერნალის სახელობის კლუბის აივნიდან, მოკლე სიტყვებით მიესალმებიან დღეს სწაულის მილოცვით დ მაწერე საზოგადოებას: მე-18 „კავ. დივიზიის“ სახელით ამხ ჭლობა და სამხედრო კომისარი ამხ ანდრეევი ს. კ პ სიღნაღის სამაზრო კომიტეტის სახელით ნ. იორამაშვილი, სიღნაღის სამაზრო რევკომის სახელით გ. თოლჩიშვილი, კომსომოლის და გრუკავროსტის სახელით ვ. ხირსელი. საზოგადოება მათ მისალმებას მიეგება მუსრვალე აპლოდისმენტით და ვაშას ძახილით. თავისუფლების მოედნიდან დემონსტრაცია, ინტერნაციონალის დაკვრით და სიმღერით გაემართა ქალაქის განაპირა უბნისკენ (ნუკრიანისკენ). ბავშვები მორთულ ავტომობილებით დაფრინავდენ ქალაქის ყველა კუთხეებში. ნუკრიანი ეს ის უბანია, სადაც სცხოვრობს უმეტესი ულარიბესი ნაწილი მოქალაქეთა. აქ უკვე დილიდანვე შეკრებილი ეუარებელი ხალხი გულ მოდგინეთ და აღტაცებით მოელოდა მშრომელი ხალხის გაზაფხულის წინამორბედთ, რათა გაეგოთ მათგან საიმედო სიტყვები და ღირსეულად ჩეტაროებინათ, დღეს პირველად მათთან ერთათ, ბრწყ ნვალე დღესასწაული.

ნუკრიანის ერთ ფართო მოედანზე გაიშალა დემონსტრაცია. აუარებელი რიცხვი იყო დამსწრე საზობადოებისა, გაისმა მ ტინგი და ორატორებმა ვრცლად გააცნეს საზოგადოებას სხვა და სხვა გვარი პოლიტიკური საკითხები და მიესალმენ მათ პირველ მაისის ძილოცვით და ხალხის გამცარცველ მენშევიკებისაგან განთავისუფლებით. მიტინგი დასრულდა ორ საათზე და ხალხი დიდათ კმაყოფილი დაშ. ლა.

ბავშვებისთვის მოყობილი იყო უფასო სადილი. ვინაიდან ბავშვების რიცხვი შე დგენდა დაახლოებით ორასამდე სულს და ამდენისთვის არ მოიპოვებოდა შესაფერი სასადილო, ამისათვის მათთვის სადილი გამართული იყო სასწავლებლის შენობაში, სადაც ბავშვებმა გრდა სადილისა მიიღეს საჩუქარი სხვა და სხვა ხილეულების სახით. საღამოს 4 საათზე დაიწყო საბავშო წარმოდგენა კონცერტი რომელსაც დაესწრო გარდა მცირე წლოვან ბავშვებისა აგრეთვე მოსწავლე ახალგაზრდობა. წარმოდგენამ და კონცერტმა ჩაიარა საუკეთესოთ.

საღამოს 4 საათზე მე-3 კომინტერნალის სახელობის კლუბში, შესდგა სადღესასწაულო საზეიმო სხდომა სიღნაღის სამაზრო რევკომისა ს. კ. პ. სიღნაღის სამაზრო კომიტეტისა და პასუხისმგებელ თანამშრომლებისა მე 18 კ-ვ. დივიზიისა.

სხდომას ხსნის ამხ. იორამიშვილი, რომლის წინადადებით არჩეულ იქმნა პრეზიდიუმი აღნიშნულ სხდომისა 7 ამხანებისაგან ამხ. ბავრ, ანდრეევი, თობჩიშვილი, ქორბა, იორამიშვილი, სმირნოვი და სეკრეტარი. თავმჯდომარეთ უმეტესი ხმით არჩეული იქმნა ამხ. ქლობა, მდივნათ სტეფანოვი.

1) მოხსენება გააკეთა ამხ. ანდრეევმა. მან შეადარა რუსეთის, სომხეთის, აზერბეიჯანის და საქართველოს პროლეტარიატის მდგომარეობა დასავლეთ ევროპის პროლეტარიატთან, რომელიც დღემდის ვერ განთავისუფლდა ბურჟუაზიულ კლასის ბორკლებიდგან, და რომელიც პირველ მაისს დღესასწაულობს არა ისე თავისუფლ დ, როგორც ჩვენ საბჭოთა რესპუბლიკებში, არამედ ისევ ბურჟუაზიულ მთავრობის ქვეშ კაპიტალისტური წესწყობილების ქვეშ.

რომ პროლეტარიატი საბჭოთა რესპუბლიკებისა საჭირო და სასიამოვნო დროს წავა მათთან და დაეხმარება ექსპლოატაციის და ბურჟუაზიულ კლასის მონობისაგან განთავისუფლებაში.

ორკესტრი უკრავს ინტერნაციონალს!

2) მოხსენებას აკეთებს ამხ. სტეპანოვი: იგი აღნიშნავს გერმანიაში და სხვა სახელმწ ფოებში დაწყებულ კომუნისტურ რევოლიუციას, რომელიც აღგვის დღემდის პირიდან კაპიტალისტურ საზოგადოებას და მოსპობს ექსპლოატაციას, გამოსთქვამს იმედს, რომ ახლო მომავალში დასავლეთ ევროპის პროლეტარიატი ჩვენთან ერთად და ჩვენსავით თავისუფლად იდღესასწაულებს საერთაშორისო პროლეტარულ დღესასწაულ პრველ მაისს. ორკესტრი უკრავ ინტერნაციონალს და ამხანაგების აპლოდისმენტი უერთდება ინტერნაციონალის ჰიმნს!

მოისმინეს რა მოხსენება ამხანაგ ანდრეევისა და სტეპანოვისა საზეიმო სხდომამ დაადგინ: პროლეტარიატი საბჭოთა რესპუბლიკებისა უძღვის სალამს დასავლეთ ევროპის პროლეტარიატს და გამოთქვამს იმედს, რომ იგი ახლო მომავალში მოსპობს კაპიტალისტურ წესწყობილობას და ისიც ისევე თავისუფლათ იდღესასწაულებს პიველ მაისს, როგორც დღეს ჩვენ.

ვინაიდგან პირველ მაისის სადღესასწაულო კომისიის მიერ კომინტერნალის კლუბში სადაც მიმდინარეობდა სხდომა, დანიშნული იყო წარმოდგენა, ამისათვის დანარჩენ ამხანაგების მოხსენება გადაიდო შემდეგ სხდომისთვის რომელიც უნდა მოხდეს მახლობელ დღე.

საღამოს 8 საათიდან დაიწყო წარმოდგენები: სომხურ ენაზე კომინტერნალის კლუბში, „მაშტი იბად“, ქართულ ენაზე, ახალ სცენაზე „დამარცხებული“, რუსულ ენ ზე ყოფილ ქართულ კლუბში „ბრძოლა თავისუფლებისათვის“. წარმ დგენებს დაესწრო საკმარისი საზოგადოება და ჩატარდა შესაფერისათ. ამით დაბოლოდდა პირველ მაისის დღე სასწაული ქ. სიღნაღში.

ბეორე დღეს ვინაიდგან ყველა პასუხის მგებელი პარტიული ხელმძღვანელები თავისუფლები იყვნენ თანამდებობიდგან, როგორც უკვე დღით, გაემგზავრნენ სოფლებში სხვა და სხვა მიმართულებით დღესასწაულის მისალოცათ. თუმცა უკვე წინ დწინვე იყვნენ გაგზავნილი ამხანაგები სოფლებში საადგილმამულო კომიტეტების მოსაწყობად და ამავე დროს მათვე ევალებოდათ დარჩენილიყვნენ პირველ მაისს ადგილობრივ სოფლებში და ჩაეტარებინათ დღესასწაული.

თითქმის ყველა რაიონებში მეორე დღით მოაწყეს სიღნაღიდან წასულმა ამხანაგებმა შესაფერი მიტინგები, რომელზედაც ეუარებელი ესწრობოდა ხალხი.

საერთო შთაბეჭდილება პირველი მაისის დღესასწაულმა დასტოვა საკეთესო და დაუვიწყარი ყველა პატიოსან მოქალაქეთა გულში.

მდივანი: ნ. იორამაშვილი.

საინფორმაციო განყოფილების გამგე: გ. მესტიაშვილი.

სოფ წყემი.

პირველი მაისის მნიშვნელობა ქალაქის ხუშებისათვის ცნობილია და ამ დღეს ს სთვლის, როგორც საკუთარი მუშათა დღეთ. მაგრამ პირველი მაისის დღეს, ქალაქის მუშებთან ერთად საკუთარი დღეთ სთვლის სოფლის შეგნებული და მუშათა ცხოვრებით დაინტერესებული გლეხობა. ამის დამამტკიცებელია სოფელ წყემში გამართული პირველი მაისობა. სოფლის მუშა-გლეხ ბმა წინდაწინ განზრახული გეგმის მიხედვით დილის 8 საათიდან დაწყეს შეკრება შკოლის ეზოში, სადაც მათ ხვდებოდათ წითელი რაზმელები წითელი დროშით ამხ. ბადალაძის მეთაურობით. სადღესასწაულო მიტინგის გახსნის წინ, გამოჩნდა მამავალი ურემი, რომელზედაც ღამაზ თ დაეწყოთ სხნები, კავი და გუთანი, რომელაც წინ მიუძღოდა ახალგაზრდა მუშა ჯლეხები. სადღესასწაულო მიტინგი გახსნა ამხ. ივანე ჯაიანმა, რომელმაც მოკლე შინაარსიანი სიტყვით გააცნო დამსწრე საზოგადოებას, პირველი მაისის მნიშვნელობა მუშა გლეხებისათვის. მოხსენების შემდეგ, წითელი რაზმელებმა ამ დღის აღსანიშნავად რამდენიმეჯერ გაისროლეს თოფები. ამხ. ჯაიანმა გაახსენა დამსწრეო, რომ ამ სოფელში იმ ყოფება მუშაობა ინტერესებისათვის, მენშევიკური ჯალათებისაგან გმირულად განგმირული მიშა მელიას სახლი, და მოუწოდა პროცესიის მასთან მისვლა ამხანაგის პატივსაცემათ. პროცესია წითელი დროშით, და წითელი რაზმელებით დაიძრენ მელიას სახლისკენ რევოლიუციონური სიმღერით. პროცესიას გზაში დიდი აღფრთოვანებით ხვდებოდა ხალხი, მელიას სახლში მის სურათთან ამხ. ივანე ჯაიანმა და აპოლონ რატიანმა, გააცნოხ ლს ამხ. მიშა მელიას მნიშვნელობა მუშათა გლეხებისათვის და მისი ვეროგული მოკვლა.

წითელ რაზმელებმა რამდენ მეჯერ გაისროლეს თოფები ამხ. საპატივცემლოთ, რის შემდეგ პროცესია მწყობრად დაიძრა უკან და რევოლიუციონური სიმღერით გაემართა სოფლის სხვადასხვა კუთხეებისკენ. ხალხი პროცესიას დიდი აღფრთოვანებით შეხვდა. დღის სრულ 3 საათზე პროცესიამ თავი მოიყარა შკოლის ეზოში, რის შემდეგ პროცესია მწყობრად დაიშალა.

ძაძუ მუშა.

ღია წერილი

ხაკ. ახალგაზრდა მარქსისტთა ორგანიზაციის ცენტრალურ კომიტეტს.

უკანასკნელ თათბირზე მიღებულ რეზოლიუციის გამო, რომელშიც გატარებულია ორტოდოქსალურმ ნშვიზმის პოლიტიკური ხაზი, მე პრინციპიალურად ვეძლებლათ მიმაჩნია კვლავ დავრჩე ცენტრალურ კომიტეტის შემადგენლობაში.

ჩემს გასვლას ცენტრალურ კომიტეტიდან კერძოთ და საზოგადოთ კი—ახალგაზრდა მარქსისტთა ორგანიზაციიდან საფუძვლათ უდევს, როგორც იცით, ის პრინციპიალური მოსაზრებანი სოციალისტურ რევოლიუციისა და პროლეტარიატის დიქტატურის პრობლემებზე, რომელიც მე მრავ ლჯერ გამომითქვამს, როგორც სიტყვიერად ჩვენი ორგანიზაციის სხვად სხვა კრებებზე, წერილობითაც ჟურნალ „ახალ ქვალში“. პოლიტიკურ დემოკრატიაზე ორიენტაცია **სოციალისტურ რევოლიუციის პროცესში**, პროლეტარიატის დიქტატურის „პარლამენტარულ მუსაიფათ“ გადაქცევა და მთ რევოლიუციონურ მარქსიზმის ტრადიციების უარყოფა, რაიც მენშევიზმის თეორიულ პოლიტიკურ ფილოსოფ ის შინაარს შეადენს, აშორებს მას სოციალიზმისაგან და ბურჟუაზიულ იდეოლოგიათ ხდის. მენშევიზმმა თავის დასაყრდნობი—პოლიტიკური დემოკრატია, რაღაც აბსოლიტურ კათეგორიათ დაისახა, რომელიც დროსა და სივრცის მყარ კანონებს არ ემორჩილება და რომელიც, როგორც „ზეეპირიული ფენომენა“ (!) გამოსადგები ხდება, როგორც კაპიტალისტურ ხანაში, ისე პროლეტარიატის დისციპლინის პერიოდში. (?!)

ამრიგად, მენშევიზმის კედლები შეანგრია მეტაფიზიკამ და ამნაირათ ის, სავსებით ჩამოშორებული დიალექტიურ მატერიალიზმს, სოციალიზმის ტერი გახდა.

მეცნიერულად გაკოტრებული ორტოდოქსალური მენშევიზმი კვლავ „დანავარდობს“ ევროპაში და მეორე ინტერნაციონალის პარლამენტარულ კრეტინების სახით სასტიკათ ებრძვის მუშათა მოძრაობას, რომლის წითელ დროშაზე მესამე (კომუნ სტურ) ინტერნაციონალის ლოზუნგები აწერია. რამდენათაც ძლიერდება ევროპის მუშათა კომუნისტური მოძრაობა, იმდენათ ღრმათ იფლება მენშევიზმი ოპორტუნიზმის მყრალს ჭაობში.

მისი პოლიტიკური აღლო ძრ სცილდება ბურჟუაზიულ წყობილებას ჩარჩოებს, რომლის ბუნებრივ სიკვდილთან ერთად მოკვდება პოლიტიკური მენშევიზმიც, რის უეჭველ გარანტიას იძლევა მისამე ინტერნაციონალის პრინციპების უშუ ლო კავშირი ისტორიულ პროცესთან და ამ პრინციპების რეალიზაციის პოტენცია.

ყველა ამ მოსაზრებათა გამო, მე გავდივარ საქართველოს ახალგაზრდა მარქსისტთა ორგანიზაციიდან.

საქ. ახ. მარქ. ცენტრალურ კომიტეტის ყოფილი წევრი შურა დუდუჩავა.

ამით საყოველთაოდ ვაცხადებ, რომ მე აღარ ვთვლები საქ. სოც. დემოკ. მუშათა პარტიის წევრად

ნიკოლოზ ნადიბაიძე.

2 მაისი, 1921 წელი.

ფოსტა

ყველა პარტიულ ორგანიზაციებს პროვინციაში.

ამხანაგებო! ამ მომართვის გაცნობისთანავე პარტიული ორგანიზაციის პირველ კრებაზევე დააყენეთ საკითხი ერთი ან რამოდენიმე პასუხისმგებელ კორესპონდენტების არჩევის შესახებ. ამოირჩიეთ და გვ ცნობეთ რედაქციაში მათი ვინაობა. მათი მოვალეობა იქნება: ხიხტემატიურათ გზავნონ გაზეთში სათანადო კორესპონდენციები პარტიული, პროფესიონალური და საზოგადოებრივი ცხოვრებიდან. ს ჭიროა რომ ასეთი კორესპონდენტები იყვნენ ორგანიზაციის მუდმივ კანტროლის ქვეშ, რაიც ასრულებდენ დავალებულ საქმეს. მას ლისთვის პასუხისმგებელნი იქნებიან კორესპონდენტები და გამონაკლის სერიოზულ შემთხვევებში, თვით ადგილობრივი პარტიული ორგანიზაცია. იგულისხმება, რომ ასეთ საპასუხო სმგებლო შემთხვევებში კორესპონდენტი უნდა მოქმედებდეს ორგანიზაციის აღმ სრულებელი კომისიის ან ბიუროსთან შეთანხმებით.

კ. რატიანს. თქვენ მიხვდებით თუ რატომ არ დაიბეჭდება თქვენი განცხადება იმ ფორმით როგორითაც ის გამოგვიგზავნეთ. შეგეძლიანთ დაასაბუთოთ იმნაირადვე, მარა ყოველ შემთხვევაში სხვა სიტყვებით.

— ხაქართვ. კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტი მიითვისებულია რუსთაველის პრ., № 22.

— ხაქ. კომპარტიის თბილისის კომიტეტი—რუსთაველის პრ., 22. ტელეფ. 5—74.

— 1-ლ რაიონის ბიურო—ჩერქეზიშვილის ქ. 136, თეატრი „ნაძალადევი“. ტელ. 1—33.

— მე-2-რე რაიონის ბიურო—მწყობარი ქ. № 87. ტელ. 5—69.

— მე-3-ე რაიონის ბიურო—ყუმბარი, კახეთის მიდამო. 5—58.

— მე-4-ე რაიონის ბიურო—ოლდენბურგის ქ. 29 „მუშათა კლუბის“ შენობაში. 9—52.

მე-5-ე რაიონის ბიურო—ამხანაგ ჭუნი.

— ხაქ. ახალგაზ. კომუნისტურ კავშირის ცენტრ—რუსთაველის პრ. 22.

ხარედაქციო კოლეგია

განცხადებანი

პარტიული

ხუთშაბათს, 12 მაისს საღამოს 6 საათზე, თ. კ შენობაში (რუსთაველის პრ № 22) პროპაგანდისტების ოთახში, შესდგება პედაგოგიური კომიაჩეიკის კრება. გასარჩევია ფრიად საყურადღებო საკითხები. ყველა წევრის დასწრება აუცილებელია.

კომიაჩეიკა.

დღეს, 12 მაისს, საღამოს ხუთ საათზე დანიშნულია თ. კ. პლენუმის მორიგი სხდომა

პროფესიონალური

პროფკავშირების ყველა საბინაო სამეურვეოს ამა წლის 14 მაისს, ოთხშაბათს საღამოს 5 საათზე, ქალაქის საბჭოს დარბაზში დანიშნულია პროფკავშირების ყველა საბინაო სამეურვეოების, კავშირთა მდივნების და სახლების კომენდანტების კრება. კრებაზე განსახილველი საკითხები მეტათ რთული და მნიშვნელოვანია და ამიტომ ყველას დასწრება აუცილებლად საჭიროა და სავალდებულო. ეს კრება მეორედ ინიშნება და ეხლა, რამდენიც არ უნდა დაესწროს, კანონიერად ჩაითვლება. **პროფკავშირების ცენტრ. საბინაო განყოფილება.**

შეჯიბრება

საქართველოს საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკის ფულის ნიშნების ნიშუების დამზადებაზე

ფულის ნიშნები დაიბეჭდება 30, 50, 100, 500, 1000, 5000 და 10.000 მან. ღირებულობის.

შეჯიბრების პირობები:

1) ფულის ნიშნის ნახატები, ქართული ათას მანეთიანი ბოხის ფორმატის ოდენა და სამი სხვ დასხვა ნაირი წარმოდგენილი შეჯიბრებისთვის, უნდა იყოს დამთავრებულის სახით, ორივე გვერდებზე ორი ფერით.

2) ნიშნებზე უნდა იქნეს ქართულ, ფრანგულ, რუ ულ, სომხურ დათათრულ ენებზე შემდეგი შინაარსის წარწერა: „საქართველოს საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკის ფულის ნიშანი“.

გარდა ამისა წარწერა „პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა შეერთდით“ ზემოჩამოთვლილ ხუთ ენაზე და აგრედვე ინგლისურ, გერმანულ და იტალიურზე.

3) ფულის ნიშნები უნდა იქნეს შესრულებული ქართულ სტილზე, რომელშიაც უნდა იყოს გამოხატული ჩქუჩი და ნამგალი.

4) დაჯილდოვება: საუკეთესო ნაშუშევრისთვის მან. 500,000, სა შუალო მან. 300,000.—და შემდეგ მან. 200,000.

5) სრულიად დამთავრებული ნახატები შემსრულებლის ხელმოწერით ცალკე კონვერტში და ამ ხელმოწერის ვინაობის აღნიშვნით მეორე კონვერტში წარმოდგენილ უნდა იყოს ორივე. სახელმწიფო ქაღალდების დამზ დებელ ექსპედიციაში **ექსპედიციის კომისრის სახელზე** არა უგვიანეს მიმდინარე მაისის 25-სა დილის 10 საათიდან ნაშუადღევის 1-მდე.

ფინანსთა სახალხო კომისარიატი.

მუშა-გლეხთა ინსპექციის თბილისის განყოფილებისაგან

ქალაქ თბილისისა და მისი მაზრის მცხოვრებთა საყურადღებოდ ცხადდება, რომ თბილისის ქალაქის რევკომის მუშა გლეხთა ინსპექციასთან დაარსებულია ბიურო საჩივრებისა და განცხადებათა მისაღებათ, და საბჭოთა ორგანოთა და მის ცალკე წარმომადგენლების ხელისუფალთა უკანონო და უსამართლო მოქმედებათა გამოძიებლათ განხილულ იქნება ყველა საჩივრები და ცნობანი, რომელშიაც იქნება აღნიშნული უკანონობა, მიზან შეუწონელი და განსაჩივრებული მოქმედება, შეუფარდებელი დეკრეტებთან, განკარგულებებთან ცენტრალური ხელისუფლებისა და თბილისის ქალაქ ს რევკომის პოლიტიკის საერთო მიმართულებასთან, როგორიცაა ბოროტ მოქმედება, კანცელიარული გაჭიანურება საქმისა, უხეში მოპყრობა და სხვ.

მ ი ს ა მ ა რ თ ი: ყოფილი ქალაქის თვითმართველობა. (მუშა გლეხთა ინსპექცია).

საჩივრები მიიღება ყოველ დღე 9—3 საათამდე, კვირა უქმე დღეების გარდა.

ქალაქის რევკომთან არსებულ მუშა-გლეხთა ინსპექციის განყოფილების გამგე: მ. გოგოტიშვილი.

მდივანი: ა. დავითაშვილი.

ორგანიზაც. და დანესებულებების საყურადღებოთ

ცხადდება, რომ გაზ. „კომუნისტში“ დასაბეჭდი განცხადებები და ანგარიშები უნდა იყოს შედგენილი ქართულ ენაზე; სხვა ენაზე დაწერილი მასალა არ მიიღება. დასაბეჭდათ დანიშნული მასალა უნდა იყოს დაწერილი ქაღალდის მხოლოდ ერთ გვერდზე, ორ გვერდზედ დაწერილი მასალა არ მიიღება' ვისგანაც არ უნდა იყოს გამოგზავნილი.